

Na temelju članka 22 Statuta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine – pročišćeni tekst (Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 2/10), Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na 37. redovitoj sjednici održanoj 15. prosinca 2010. godine, usvaja

ZAKON O POREZU NA DOHODAK

DIO PRVI – OSNOVNE ODREDBE

Članak 1 (Predmet)

- (1) Ovim zakonom propisuje se način utvrđivanja i plaćanja poreza na dohodak fizičkih osoba u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Distrikt).
- (2) Prihodi od poreza na dohodak fizičkih osoba propisani ovim zakonom pripadaju proračunu Distrikta.

Članak 2 (Definicije)

Izrazi koji se rabe u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) “prihod” je bruto priljev ekonomskih koristi u određenom razdoblju ako dovodi do promjene u blagajni;
- b) “dohodak” je razlika između svih prihoda i rashoda nužnih za ostvarenje tih prihoda;
- c) “nepovezani kupac i nepovezani prodavatelj” su osobe koje razmjenu dobara ili usluga vrše po tržišnoj vrijednosti;
- d) “imovina” je nepokretna i pokretna imovina koja se iznajmljuje ili koja služi za obavljanje djelatnosti poreznog obveznika, kao i imovina koja je do trenutka otuđenja služila u te svrhe;
- e) “rezident Distrikta”, sukladno ovom zakonu, je fizička osoba koja:
 - 1) ima prebivalište na području Distrikta,
 - 2) na području Distrikta neprekidno ili s prekidima boravi 183 ili više dana u bilo kojem poreznom razdoblju,
 - 3) ima prebivalište u Distriktu, a na temelju obavljanja nesamostalne djelatnosti izvan područja Distrikta ostvaruje prihode iz proračuna Distrikta;
- f) “nerezident”, sukladno ovom zakonu, je fizička osoba koja na području Distrikta boravi manje od 183 dana;
- g) “stalno mjesto poslovanja” je mjesto gdje je djelatnost registrirana.

Članak 3

(Porezni obveznik)

(1) Obveznik poreza na dohodak je rezident Distrikta i nerezident koji ostvaruje dohodak i to:

- a) rezident koji ostvaruje dohodak na području Distrikta i izvan područja Distrikta;
- b) nerezident koji obavlja samostalnu djelatnost putem stalnog mjesta poslovanja na području Distrikta;
- c) nerezident koji obavlja nesamostalnu djelatnost na području Distrikta;
- d) nerezident koji ostvaruje prihod na području Distrikta od pokretne i nepokretne imovine, autorskih prava, patenata, licencija, ulaganja kapitala ili bilo koje druge djelatnosti koja rezultira ostvarenjem prihoda koji je oporeziv sukladno ovom zakonu.

(2) Kada više fizičkih osoba zajednički ostvaruje dohodak porezni obveznik je svaka fizička osoba posebno i to za udio koji ostvari u tako ostvarenom dohotku.

Članak 4 (Fizičke osobe koje ne podliježu oporezivanju)

(1) Obvezi obračunavanja i plaćanja poreza na dohodak ne podliježu sljedeće fizičke osobe koje imaju prebivalište na području Distrikta:

- a) voditelji stranih diplomatskih misija;
- b) osoblje stranih diplomatskih misija i članovi njihovih kućanstava, ukoliko nisu državljani Bosne i Hercegovine;
- c) voditelji stranih konzulata i konzularni dužnosnici ovlaštene da obnašaju konzularne dužnosti i članovi njihovih kućanstava, ukoliko nisu državljani Bosne i Hercegovine;
- d) dužnosnici i stručnjaci programa za tehničku pomoć Organizacije ujedinjenih naroda i njezinih specijaliziranih agencija, ukoliko nisu državljani Bosne i Hercegovine;
- e) profesionalni konzuli, pripadnici konzulata i osoblje konzulata, ukoliko su te osobe pripadnice države koja ih je odaslala;
- f) počasni konzuli stranih država za primanja koja dobivaju od države koja ih je imenovala za vršenje konzularnih funkcija, ukoliko nisu državljani Bosne i Hercegovine;
- g) fizičke osobe koje rade kao poslugu u stranim diplomatskim i konzularnim predstavništvima i međunarodnim organizacijama, ukoliko nisu državljani Bosne i Hercegovine, i to na dohodak koji ostvare od svoje države ili međunarodne organizacije na temelju plaće i drugih nadoknada za svoju diplomatsku, konzularnu i druge aktivnosti.

(2) Oporezivanju ne podliježu fizičke osobe – rezidenti Distrikta koji se nalaze u radnom odnosu s Uredom Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu.

Članak 5 (Predmet oporezivanja)

Porezom na dohodak oporezuju se dohodci koje porezni obveznik ostvari od:

- a) nesamostalne djelatnosti;
- b) samostalne djelatnosti;
- c) imovine i imovinskih prava;
- d) ulaganja kapitala;
- e) udjela u nagradnim igrama.

Članak 6 **(Prihodi koji se ne smatraju dohotkom)**

Prihodi koji se, u smislu ovog zakona, ne smatraju dohotkom su:

- a) prihod na temelju udjela u raspodjeli dobiti trgovačkih društava, kao što su: dividende ili udjeli i prihodi od otuđenja financijskih instrumenata;
- b) mirovina rezidenta, bilo da je stečena u inozemstvu ili u Bosni i Hercegovini;
- c) novčana pomoć i druga primanja ostvarena na temelju posebnih entitetskih propisa ili propisa Distrikta o pravima ratnih vojnih invalida i civilnih žrtava rata, izuzev plaće;
- d) socijalna pomoć;
- e) dječji dodatak i novčana sredstava za opremu novorođenčeta;
- f) nasljedstvo i dar sukladno s propisima o nasljeđivanju zaključno s drugim nasljednim redom;
- g) prihod od prodaje imovine koja je rabljena u osobne svrhe;
- h) naknada štete u slučaju elementarnih nepogoda;
- i) naknada iz osiguranja ili druga naknada štete načinjene na imovini u iznosu koji je potreban za zamjenu ili popravak oštećene imovine;
- j) osvojena, odnosno dobivena nagrada u novcu, stvarima, pravima za pokazano znanje u kvizovima i drugim sličnim natjecanjima;
- k) prihod zaposlenika na temelju naknada, pomoći i nagrada isplaćeni od poslodavca za jedno porezno razdoblje najviše do iznosa utvrđenog posebnim propisom;
- l) nagrade za iznimna dostignuća u oblasti naobrazbe, kulture, znanosti i druge koje dodjeljuju državna, entitetska ili tijela Distrikta povodom obilježavanja značajnih nadnevaka;
- m) poticaji za gospodarski razvitak, koji se dodjeljuju sukladno posebnim propisima.

Članak 7 **(Prihodi na koje se ne plaća porez na dohodak)**

Prihodi koji se smatraju dohotkom, a na koje se ne plaća porez na dohodak, su:

- a) prihodi na temelju naknade za vrijeme nezaposlenosti i spriječenosti za rad koji su isplaćeni na teret izvanproračunskog fonda;
- b) prihodi invalidnih osoba koje su zaposlene u poduzeću, ustanovi ili radionici za radno i profesionalno osposobljavanje i rehabilitaciju invalida;
- c) prihodi na temelju naknada za tjelesna oštećenja, umanjenu radnu sposobnost i naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu;
- d) prihodi na temelju naknada štete zaposlenicima po osnovi posljedica nesreće na radu;

- e) prihodi na temelju nagrada članovima Akademije znanosti i umjetnosti Bosne i Hercegovine i nagrada za tehničko-tehnološke inovacije;
- f) naknade osuđenim osobama za vrijeme odsluženja kazne u odgojno-popravnim, odnosno kazneno-popravnim ustanovama;
- g) prihodi na temelju stipendija učenika i studenata na redovitom školovanju, do visine od 75% neto plaće, prema posljednjem objavljenom podatku Agencije za statistiku BiH – podružnica Brčko (u daljnjem tekstu: mjerodavno tijelo za statistiku);
- h) prihodi koje ostvare učenici i studenti putem učeničkih, studentskih i omladinskih zadruga u tijeku jedne kalendarske godine do iznosa osnovnog osobnog odbitka iz članka 25 stavka 1 ovog zakona;
- i) nagrade koje učenici ili studenti osvoje na natjecanjima u okviru obrazovnog sustava i organiziranim školskim i visokoškolskim natjecanjima;
- j) dobitci ostvareni udjelom u nagradnim igrama koje organiziraju poduzeća u promidžbene svrhe, a koji se isključivo odnose na proizvod ili paket proizvoda iz vlastitog proizvodnog asortimana, ukoliko tržišna vrijednost takvih dobitaka nije veća od 1.000,00 KM;
- k) naknade plaće isplaćene osobi za vrijeme trajanja prekida posla za koji zaposlenik nije kriv;
- l) prihodi na temelju kamate na štednju u bankama, štedionicama i štedno-kreditnim zadrugama, bankovnim računima i kamate na državne obveznice, obveznice koje izdaju entiteti ili obveznice Distrikta.

Članak 8 **(Osnovica poreza na dohodak)**

(1) Osnovica poreza na dohodak rezidenta je razlika između ukupnih oporezivih prihoda stečenih u jednom poreznom razdoblju i ukupnih odbitaka koji se mogu priznati u svezi sa stjecanjem tog prihoda, kao što su preneseni gubitak, rashodi nužni za stjecanje tog prihoda i osobni odbitak.

(2) Osnovica poreza na dohodak nerezidenta iz članka 3 stavka 1 točki b), c) i d) ovog zakona je razlika između ukupnih oporezivih prihoda stečenih u jednom poreznom razdoblju i ukupnih odbitaka koji se mogu priznati u svezi sa stjecanjem tog prihoda kao što su preneseni gubitak i rashodi nužni za stjecanje tog prihoda.

(3) Prihodi i rashodi na temelju kojih se utvrđuje oporezivi dohodak utvrđuju se po principu blagajne.

Članak 9 **(Porezno razdoblje)**

(1) Porez na dohodak se utvrđuje i plaća za kalendarsku godinu (u daljnjem tekstu: porezno razdoblje).

(2) Porezno razdoblje može biti kraće od kalendarske godine u slučaju ako:
a) rezident u tijeku kalendarske godine postane nerezident ili obratno,

b) sukladno odredbama ovog zakona, rezidentu postaje ili prestaje svojstvo poreznog obveznika.

(3) U slučajevima iz stavka 2 ovog članka prava iz članka 25 ovog zakona računaju se u korist poreznog obveznika na pune mjesece.

Članak 10 **(Stopa poreza na dohodak)**

Porez na dohodak plaća se po stopi od 10%.

DIO DRUGI – UTVRĐIVANJE PRIHODA I RASHODA

GLAVA I. PRIHODI I RASHODI OD NESAMOSTALNE DJELATNOSTI

Članak 11 **(Prihodi od nesamostalne djelatnosti)**

(1) Prihodom od nesamostalne djelatnosti smatra se: bruto plaća koju zaposleniku isplaćuje poslodavac na temelju ugovora o radu, odnosno radnog odnosa ili daje u stvarima, koristima, protuuslugama i u vidu premija i drugih prihoda za rad obavljen prema njegovim uputama, izuzev prihoda iz članka 6 i 7 ovog zakona.

(2) Oporezivim prihodima od nesamostalne djelatnosti smatraju se i:

- a) dodatni prihod na temelju naknada, pomoći i slično koje poslodavac isplati zaposlenicima iznad iznosa utvrđenih posebnim propisima;
- b) plaća koju umjesto poslodavca isplati druga osoba;
- c) korist koja se primi na temelju nesamostalne djelatnosti, a odnosi se na:
 - 1) korištenje vozila i drugih sredstava za osobne potrebe,
 - 2) smještaj, hranu kao i uporabu drugih dobara i usluga koji su besplatni ili po cijeni koja je niža od tržišne cijene,
 - 3) odobrene besamatne kredite ili kredite s kamatnom stopom koja je niža od tržišne kamatne stope,
 - 4) izmirivanje osobnih troškova od poslodavca,
 - 5) izmirivanje ili oprost dužničke obveze od poslodavca,
 - 6) naknadu koju poslodavac isplaćuje zaposlenicima za topli obrok,
 - 7) hranu koju poslodavac osigurava zaposlenicima za topli obrok iznad iznosa od 1,5% osnovnog mjesečnog osobnog odbitka iz članka 25 stavak 1 ovog zakona, za svaki dan koji je zaposlenik proveo na radu;

d) svi drugi prihodi nastali na temelju i u svezi s nesamostalnom djelatnošću.

(3) Prihodi koji ne ulaze u dohodak od nesamostalne djelatnosti i koji ne podliježu oporezivanju su:

- a) pomoć za gubitak, nastao kao posljedica elementarne nepogode i pomoć po osnovi ozljeda i bolesti koje isplaćuje poslodavac zaposleniku ili članu njegove obitelji do visine utvrđene posebnim propisima koji reguliraju ovu oblast;
- b) smještaj koji poslodavac osigurava zaposleniku na mjestu gdje se obavlja djelatnost, ako je nužno korištenje smještaja za zaposlenika s ciljem obavljanja radnog zadatka;
- c) darovi koje poslodavci daju zaposleniku povodom praznika do iznosa od 30% prosječne plaće u Distriktu za taj mjesec, najviše jedanput godišnje;
- d) otpremnina u slučaju otkaza ugovora o radu sukladno sa zakonima koji reguliraju rad i radne odnose i kolektivnim ugovorom.

Članak 12 (Rashodi od nesamostalne djelatnosti)

Rashodima koji se oduzimaju od prihoda prilikom utvrđivanja dohotka od nesamostalne djelatnosti smatraju se uplaćeni obvezni doprinosi iz plaće sukladno s važećim propisima, i to doprinos za:

- a) mirovinsko i invalidsko osiguranje (u daljnjem tekstu: MIO);
- b) zdravstveno osiguranje;
- c) osiguranje od nezaposlenosti.

GLAVA II. DOHODAK OD SAMOSTALNE DJELATNOSTI

Članak 13 (Pojam dohotka od samostalne djelatnosti)

Dohotkom od samostalne djelatnosti smatra se dohodak koji fizička osoba ostvari samostalnim trajnim obavljanjem djelatnosti kojom se bavi kao osnovnim ili dopunskim zanimanjem s ciljem ostvarenja dohotka, koji predstavlja razliku između poslovnih prihoda i poslovnih rashoda koji su nastali u poreznom razdoblju.

Članak 14 (Vrste dohotaka od samostalne djelatnosti)

(1) U vrste dohotka od samostalne djelatnosti ubrajaju se dohodci od:

- a) obrta i djelatnosti srodnih obrtu;
- b) poljoprivrede i šumarstva;
- c) slobodnih zanimanja;
- d) drugih samostalnih djelatnosti.

(2) Pod obrtom i djelatnostima srodnim obrtu, u smislu stavka 1 točke a) ovog članka, smatraju se: obrtnička, trgovačka, ugostiteljska, transportna, turistička djelatnost i djelatnosti posredovanja pri davanju stvari u zakup, podzakup i slično.

(3) Dohodak ostvaren obradom zemljišta, eksploatacijom šumskog bogatstva i uporabom proizvoda dobivenih obavljanjem tih djelatnosti smatra se dohotkom od samostalne djelatnosti u poljoprivredi i šumarstvu. Fizička osoba, koja ostvaruje dohodak obavljanjem poljoprivredne i šumarske djelatnosti, obveznik je poreza na dohodak, ako je na temelju ove djelatnosti, istodobno, i obveznik poreza na dodanu vrijednost.

(4) Slobodnim zanimanjem, u smislu stavka 1 točke c) ovog članka, smatra se:

- a) samostalna djelatnost zdravstvenih radnika, veterinaru, odvjetnika, bilježnika, revizora, poreznih savjetnika, računovođa, inženjera, arhitekata, prevoditelja, turističkih vodiča i druge slične djelatnosti;
- b) samostalna djelatnost znanstvenika, književnika, izumitelja i druge slične djelatnosti;
- c) samostalna predavačka djelatnost, odgojna djelatnost i druge slične djelatnosti;
- d) samostalna djelatnost novinara, umjetnika i športaša.

(5) Drugom samostalnom djelatnošću, u smislu stavka 1 točke d) ovog članka, smatraju se:

- a) djelatnost članova predstavničkog tijela vlasti;
- b) djelatnost članova skupština, nadzornih odbora i upravnih odbora pravnih osoba i stečajnih upravitelja;
- c) povremene samostalne djelatnosti kao što su: povremene djelatnosti znanstvenika, umjetnika, stručnjaka, novinara, sudskih vještaka, trgovačkih putnika, akvizitera, športskih sudaca i delegata, i druge djelatnosti koje se obavljaju uz neku osnovnu samostalnu ili nesamostalnu djelatnost.

Članak 15 **(Poslovni prihodi)**

(1) Poslovnim prihodom (u daljnjem tekstu: prihod) od samostalne djelatnosti smatraju se svi prihodi stečeni iz bilo kojeg izvora, primljeni u gotovini, stvarima i uslugama, koji su ostvareni samostalnim ili zajedničkim obavljanjem djelatnosti, bez obzira na to je li fizička osoba registrirana ili nije za obavljanje te djelatnosti.

(2) Ako je prihod ostvaren u vidu imovine, izuzev gotovog novca, i u vidu usluga, iznos prihoda jednak je tržišnoj vrijednosti dobivene imovine ili izvršene usluge.

(3) Tržišna vrijednost, u smislu stavka 2 ovog članka, predstavlja iznos koji bi samostalni nepovezani kupac platio samostalnom nepovezanom prodavatelju, u isto vrijeme i na istom mjestu, za ista ili slična dobra i usluge pod uvjetima fer konkurencije.

(4) Prihodom od samostalne djelatnosti smatraju se i tržišne vrijednosti ekonomskih dobara i usluga izuzetih i danih bez naknade ili po cijeni nižoj od tržišne cijene, a čije izuzimanje nije uslijedilo na temelju obavljanja samostalne djelatnosti.

Članak 16 (Poslovni rashodi)

(1) Poslovni rashodi (u daljnjem tekstu: rashodi) koji se mogu odbiti od prihoda su plaćeni troškovi u tijeku jednog poreznog razdoblja koji su u potpunosti, izričito i izravno povezani s obavljanjem te samostalne djelatnosti.

(2) Rashodi koji se mogu odbiti su i:

- a) godišnje pristojbe ili obveze plaćene stručnim udrugama ili strukovnim komorama, ukoliko su vezane uz ekonomsku aktivnost poreznog obveznika;
- b) rashodi koji su nastali korištenjem automobila za obavljanje samostalne djelatnosti poreznog obveznika, uključujući gorivo i održavanje automobila;
- c) plaćeni doprinosi za zaposlenike i za sebe sukladno posebnim propisima;
- d) troškovi nastali u svezi s edukacijom zaposlenika;
- e) koristi ili naknade dane zaposlenicima koje su uključene u plaće zaposlenika do propisanog iznosa;
- f) plaćeni porez na imovinu i pristojbe, koji se priznaje sukladno ovom zakonu;
- g) kamate na kredite i kamate na pozajmice koji se rabe u svrhu poslovanja;
- h) nagrade zaposlenicima isplaćene sukladno posebnim propisima;
- i) troškovi putovanja sukladno posebnim propisima;
- j) trošak prehrane do iznosa iz članka 11 stavka 2 točke c) alineje 7).

(3) Rashodi koji se mogu odbiti, ukoliko postoji vjerodostojna dokumentacija, su i:

- a) oglašavanje, odnosi s javnošću i promotivni materijal u visini do 3% prihoda ostvarenog u poreznom razdoblju;
- b) troškovi reprezentacije u visini do 1% prihoda ostvarenog u poreznom razdoblju;
- c) sponzorstvo u visini do 1% prihoda ostvarenog u poreznom razdoblju, u svrhu potpore znanstvenih, zabavnih i športskih aktivnosti koje se obavljaju u Distriktu;
- d) donacije u visini do 0,5% prihoda ostvarenog u poreznom razdoblju, danih u robi, predmetima ili novcu doznačenom na žiroračun, u kulturne, odgojno-obrazovne, znanstvene, zdravstvene, humanitarne, športske i vjerske svrhe, udrugama i drugim osobama koje djelatnost obavljaju sukladno s posebnim propisima.

(4) Osobama koje ostvaruju dohodak od povremene samostalne djelatnosti iz članka 14 stavka 5 točke c) ovog zakona, rashodi se priznaju u visini 20% ostvarenog prihoda.

(5) Osobama koje kao znanstvenici, umjetnici, stručnjaci, novinari i druge osobe u okviru djelatnosti iz članka 14 stavka 5 točke c) ovog zakona ostvaruju autorske naknade, rashodi se priznaju u visini 30% ostvarenog prihoda ili u stvarnom iznosu.

(6) Rashodi koji se ne mogu odbiti su:

- a) plaćeni porezi na dohodak u Distriktu;
- b) kazne i kamate plaćene zbog kršenja zakona i drugih propisa;
- c) rashodi koji nisu nastali u svezi sa stjecanjem dohotka;
- d) rashodi koji su registrirani u poslovnim knjigama za koje ne postoji dokumentacija;

- e) premije osiguranja koje plaća poslodavac za svog zaposlenika, izuzev ukoliko su premije uključene u plaću zaposlenika;
- f) rashodi koji su nastali u svezi s poslovanjem povezanih osoba u mjeri u kojoj prelaze tržišnu vrijednost dobara ili usluga na tržištu;
- g) gubitci od prodaje ili prijenosa imovine između povezanih osoba;
- h) donacije političkim strankama.

Članak 17 (Amortizacija)

- (1) Amortizacija se može priznati kao rashod za stalna sredstva koja su unesena u popis dugotrajne imovine.
- (2) Imovina koja se amortizira, a čija je nabavna vrijednost manja od 1.000,00 KM, može se odbiti u potpunosti u godini nabave pod uvjetom da je stavljena u funkciju.
- (3) Nabavna vrijednost računalskog hardvera i softvera može se odbiti u potpunosti u godini nabave pod uvjetom da su oni stavljeni u funkciju.
- (4) Amortizacija se priznaje samo na sredstva koja se rabe na području Distrikta.
- (5) Način i stope obračuna amortizacije se utvrđuju Pravilnikom o primjeni Zakona o porezu na dohodak (u daljnjem tekstu: Pravilnik) koji donosi ravnatelj Direkcije za financije (u daljnjem tekstu: ravnatelj).

Članak 18 (Zajedničko poslovanje)

- (1) Ako više osoba ostvaruje dohodak zajedničkim obavljanjem samostalne djelatnosti, svaka od njih plaća porez na dio koji joj pripada od zajednički ostvarenog dohotka.
- (2) Dohodak, koji ostvari fizička osoba zajedničkim obavljanjem samostalne djelatnosti iz članka 14 stavka 1 točki a), b) i c) ovog zakona, utvrđuje se kao jedinstveni dohodak koji se dijeli svakom od sudionika u dohotku u omjeru koji je utvrđen međusobnim ugovorom, a ako to nije utvrđeno ugovorom, dohodak se dijeli na jednake dijelove.
- (3) Dijelu dohotka ili gubitka koji pripada pojedincu na osnovi zajednički ostvarenog dohotka utvrđenog sukladno stavku 2 ovog članka, dodaju se i prihodi koje je svatko od njih ostvario za svoj rad, kao i druge naknade, ako su kao poslovni rashodi smanjile zajednički ostvareni dohodak. Od dijela dohotka ili gubitka svake osobe utvrđenog sukladno stavku 2 ovog članka odbijaju se rashodi koji su nastali pojedinoj osobi a koji, kao rashodi, nisu utjecali na smanjenje dohotka od zajedničke djelatnosti.
- (4) Osobe koje ostvaruju zajednički dohodak obvezne su imenovati nositelja zajedničke djelatnosti koji je odgovoran za vođenje poslovnih knjiga, plaćanje poreznih i drugih obveza, podnošenje prijava i izvršavanje drugih propisanih obveza koje proizlaze iz zajedničke djelatnosti i zajedničke imovine i imovinskih prava. Nerezident, kao supoduzetnik, ne može biti imenovan za nositelja zajedničke djelatnosti.

(5) Nositelj zajedničke djelatnosti iz stavka 4 ovog članka obvezan je po isteku poreznog razdoblja podnijeti prijavu o utvrđenom dohotku od zajedničke djelatnosti, u zakonom propisanom roku.

Članak 19 (Zajednički dohodak od imovine i imovinskih prava)

Zajednički dohodak od imovine i imovinskih prava utvrđuje se sukladno člancima 21 i 22 ovog zakona.

Članak 20 (Poslovne knjige i evidencije)

(1) Obveznik poreza, koji obavlja samostalnu djelatnost iz članka 14 stavka 1 točki a), b) i c) ovog zakona, dužan je utvrditi dohodak na temelju podataka iz poslovnih knjiga i evidencija, koje se mogu voditi i u elektroničkom obliku.

(2) Poslovne knjige i evidencije iz stavka 1 ovog članka su:

- a) knjiga prihoda i rashoda;
- b) knjiga prometa;
- c) knjiga nabave, uporabe repromaterijala i gotovih proizvoda;
- d) popisna lista dugotrajne imovine;
- e) evidencije o tražbinama i obvezama.

(3) Porezni obveznik dužan je u knjizi prihoda i rashoda ili drugim evidencijama osigurati podatke o ostvarenom dnevnom prometu i ostalim podacima o poslovanju.

(4) Za svaki dnevni promet, prodaju, odnosno obavljenu uslugu, porezni obveznik dužan je izdati dokument kojim se dokazuje izvršeni promet.

(5) Poslovne knjige i evidencije vode se po principu blagajne.

(6) Princip blagajne znači da se za poreznog obveznika prihod smatra stvarno primljenim prihodom u trenutku kada je poreznom obvezniku stavljen na raspolaganje i kada je primljen u njegovu korist, a rashodi se smatraju rashodom kada su plaćeni.

(7) Poslovne knjige i evidencije koje je dužan voditi svaki porezni obveznik, s obzirom na vrstu djelatnosti koju obavlja, utvrđuju se Pravilnikom.

GLAVA III. DOHODAK OD IMOVINE I IMOVINSKIH PRAVA

Članak 21 (Dohodak od imovine)

(1) Dohodak od imovine uključuje prihod ostvaren:

- a) iznajmljivanjem nepokretne imovine;
- b) otuđenjem nekretnina;
- c) iznajmljivanjem opreme, transportnih vozila i druge pokretne imovine, ukoliko iznajmljeni predmeti ne služe za obavljanje samostalne djelatnosti.

(2) Otuđenjem nekretnina, u smislu stavka 1 točka b) ovog članka, smatra se prodaja, zamjena i drugi prijenos nepokretne imovine uz naknadu.

(3) Iznimno, otuđenjem nekretnina smatra se i prijenos nepokretne imovine bez naknade, a sukladno članku 6 točki f) ovog zakona.

(4) Poreznu osnovicu kod otuđenja nekretnina čini razlika između prihoda utvrđenog prema tržišnoj vrijednosti nekretnine koja se otuđuje i nabavne vrijednosti uvećane za rast proizvođačkih cijena industrijskih proizvoda.

(5) Prihodi ostvareni davanjem u zakup i prodajom zemljišta koje se može rabiti u poljoprivredne svrhe ili za obavljanje poslova iz oblasti šumarstva, smatraju se dohotkom od imovine.

(6) Rashodi nastali prilikom otuđenja nekretnina mogu se priznati u stvarnom iznosu.

(7) Rashode vezane za prihod od iznajmljivanja imovine porezni obveznik može ostvariti:

- a) odbijanjem stvarnih troškova po principu blagajne ili
- b) priznavanjem troškova u postotku od ostvarenog prihoda.

(8) U slučaju kada se porezni obveznik odluči za odbijanje troškova u postotcima iz stavka 7 točke b) ovog članka, ta metoda primjenjuje se tijekom tekućeg poreznog razdoblja i tijekom pet idućih uzastopnih poreznih razdoblja i to na sve dohotke od iznajmljivanja imovine.

(9) Troškovi koji se priznaju u postotku od prihoda ostvarenog na temelju iznajmljivanja imovine iznose:

- a) 30% prihoda ostvarenog od iznajmljivanja nepokretne i pokretne imovine,
- b) 50% prihoda ostvarenog od iznajmljivanja stanova, soba i kreveta putnicima i turistima.

(10) Nekretninama se, u smislu stavka 1 točke b) ovog članka, smatraju zemljišta, kuće, stanovi i slično.

(11) Iznimno, ne oporezuje se dohodak ostvaren prodajom nekretnina:

- a) koje su do otuđenja služile za stanovanje poreznog obveznika ili uzdržavanih članova njegove uže obitelji;
- b) kao ni dohodak ostvaren otuđenjem nekretnina nakon tri godine od dana stjecanja tih nekretnina.

Članak 22 (Dohodak od imovinskih prava)

(1) Dohodak od imovinskih prava uključuje prihode ostvarene otuđenjem, odnosno prodajom, ustupanjem, zamjenom ili drugim prijenosom uz naknadu – autorskih prava, patenata, licencija, franšiza i ostale imovine koja se sastoji samo od prava.

(2) Dohodak od vremenski ograničenog ustupanja prava, koji se odnosi na autorska prava i prava industrijskog vlasništva, oporezuje se kao dohodak od imovinskih prava, samo onda kada se ne radi o dohotku koji se oporezuje kao dohodak od samostalne djelatnosti.

(3) Osnovica oporezivanja dohotka od imovinskih prava je razlika između prihoda utvrđenih prema tržišnoj vrijednosti imovinskog prava koje se prodaje, ustupa ili zamjenjuje uz naknadu i nabavne vrijednosti uvećane za rast proizvođačke cijene industrijskih proizvoda.

(4) Rashodi, koji se mogu odbiti od prihoda ostvarenog prodajom imovinskih prava, priznaju se u stvarnom iznosu na temelju principa blagajne.

(5) Rashodi koji se mogu odbiti od prihoda ostvarenih od vremenski ograničenog ustupanja imovinskih prava iznose 20% od prihoda ostvarenog po toj osnovi.

GLAVA IV. DOHODAK OD ULAGANJA KAPITALA I NAGRADNIH IGARA

Članak 23 (Dohodak od ulaganja kapitala)

(1) Dohodak od ulaganja kapitala koji podliježe oporezivanju je prihod ostvaren na temelju kamata od zajmova.

(2) Kod utvrđivanja dohotka od ulaganja kapitala, rashodi se ne mogu odbiti.

Članak 24 (Dohodak od nagradnih igara)

(1) Dohodak od nagradnih igara čini vrijednost svake pojedinačne nagrade ili dobitka ostvarenog udjelom u nagradnim igrama koji je dobitniku isplaćen u novcu, proizvodima, uslugama ili pravima, izuzev nagrada i dobitaka iz članka 6 stavka 1 točke j) i članka 7 stavka 1 točke j) ovog zakona.

(2) Osnovicu za obračun poreza na dobitke iz stavka 1 ovog članka čini svaki pojedinačno ostvareni dobitak, ostvaren udjelom u nagradnim igrama sukladno članku 6 stavku 1 točki j) i članku 7 stavku 1 točki j) ovog zakona, čija je pojedinačna vrijednost

veća od 1.000,00 KM.

(3) Ako se dobitci sastoje od stvari, usluga ili prava, osnovicu poreza čini tržišna vrijednost stvari, usluga ili prava u trenutku ostvarenja dobitka.

(4) Kod utvrđivanja dohotka iz stavka 1 ovog članka rashodi se ne odbijaju.

DIO TREĆI – USKLAĐIVANJE DOHOTKA

Članak 25 (Osobni odbitak)

(1) Sukladno članku 5 ovog zakona, rezidentnim poreznim obveznicima ukupan iznos ostvarenog dohotka umanjuje se za osnovni osobni odbitak u visini 3.600,00 KM za porezno razdoblje za koje postoji obveza plaćanja poreza. Ako je porezno razdoblje kraće od kalendarske godine, osnovni osobni odbitak se razmjerno umanjuje i računa u korist poreznog obveznika na puni mjesec.

(2) Rezidentni porezni obveznici mogu odbiti i 50% od osnovnog osobnog odbitka iz stavka 1 za:

- a) djecu, bračnog druga ili drugog uzdržavanog člana uže obitelji;
- b) primatelja uzdržavanja po ugovoru o doživotnom uzdržavanju.

(3) Rezidentnom poreznom obvezniku za utvrđenu vlastitu invalidnost i invalidnost svakog uzdržavanog člana uže obitelji može se odbiti 10% osnovnog osobnog odbitka iz stavka 1 ovog članka za svakih utvrđenih 20% invaliditeta.

(4) Rezidentni porezni obveznik može osobni odbitak uvećati za uplaćene premije za životno osiguranje koje ima karakter štednje do visine od 50% osnovnog osobnog odbitka iz stavka 1 ovog članka.

(5) Uzdržavani član uže obitelji iz stavaka 2 i 3 ovog članka je fizička osoba čiji dohodak i drugi prihodi, u godini za koju se utvrđuje porez na dohodak, ne prelaze iznos iz stavka 1 ovog članka.

(6) Osobni odbitak poreznog obveznika utvrđuje se kao zbroj osnovnog osobnog odbitka iz stavka 1 i osobnog odbitka iz stavaka 2 i 3 ovog članka.

(7) Ako više osoba uzdržava istog člana ili članove uže obitelji i djecu, osobni odbitak za te osobe ravnomjerno se raspoređuje na sve osobe koje te članove uzdržavaju, izuzev ako se ne dogovore drugačije.

(8) Djecom se, u smislu stavka 2 ovog članka, smatraju djeca koju roditelji, skrbnici, posvojitelji, očuh i maćeha uzdržavaju.

(9) Drugim uzdržavanim članovima uže obitelji, u smislu stavaka 2 i 3 ovog članka, smatraju se roditelji poreznog obveznika, primatelji uzdržavanja po ugovoru o doživotnom uzdržavanju, bivši bračni drug i djeca za koje porezni obveznik plaća utvrđenu obvezu uzdržavanja.

(10) Rezidentni porezni obveznik može rabiti osobne odbitke iz stavaka 1, 2, 3 i 5 ovog članka za razdoblje za koje postoji obveza plaćanja poreza i u kojem uzdržava osobu. Razdoblje se zaokružuje u korist poreznog obveznika na pune mjesece, a neiskorišteni odbitci se ne mogu prenositi u iduće porezno razdoblje.

Članak 26 (Porezni kredit)

(1) Ako fizička osoba iz Distrikta stekne dohodak u stranoj državi ili u entitetima Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: entiteti), ostvareni prihod se oporezuje i u Distriktu i u stranoj državi ili entitetu, u tom slučaju porez na dohodak koji je plaćen u stranoj državi ili u entitetu odbija se od poreza na dohodak u Distriktu.

(2) Umanjenje poreza na dohodak u Distriktu za plaćene poreze u inozemstvu ili u entitetu, u poreznom razdoblju, ne može preći visinu poreza na dohodak, izračunanog primjenom stope poreza na dohodak u Distriktu za poreznog obveznika za to porezno razdoblje.

(3) Obvezniku poreza na dohodak u Distriktu može se umanjiti porez na dohodak za iznos poreza koji je platio u stranoj državi ili u entitetu, isključivo na temelju validne dokumentacije, koja je ovjerena od nadležnih tijela strane države ili entiteta.

Članak 27 (Porezni gubitak)

(1) Porezni gubitak, koji se kod utvrđivanja ukupnog dohotka ne može nadoknaditi odnosno odbiti u poreznom razdoblju u kojem je nastao, prenosi se i nadoknađuje umanjnjem porezne osnovice u idućim poreznim razdobljima, s tim da se pravo na prijenos odnosno nadoknadu tog gubitka gubi istekom pet godina od godine u kojoj je gubitak nastao.

(2) U slučaju nerezidenta koji obavlja samostalnu djelatnost putem stalnog mjesta poslovanja na teritoriju Distrikta, stavak 1 ovog članka se primjenjuje tako što se uzimaju u obzir oporezivi prihodi i rashodi koji su predmet odbitka, koji se pripisuju tom stalnom mjestu poslovanja.

(3) U slučaju da fizička osoba iz Distrikta u svom stalnom mjestu poslovanja u inozemstvu ostvari gubitak, taj gubitak se ne može odbiti prilikom utvrđivanja njezinog oporezivog dohotka u Distriktu.

DIO ČETVRTI – POSTUPAK UTVRĐIVANJA I NAPLATE POREZA

Članak 28

(Utvrdivanje akontacije poreza na dohodak od nesamostalne djelatnosti)

- (1) Obveznik poreza na dohodak od nesamostalne djelatnosti je zaposlenik.
- (2) Akontacija poreza na dohodak od nesamostalne djelatnosti obračunava se i obustavlja pri svakoj isplati plaće i oporezive naknade prema propisima koji se primjenjuju na dan isplate, a uplaćuje se istog dana ili prvog dana po izvršenoj isplati plaće i oporezive naknade.
- (3) Obračun, obustavu i uplatu akontacije poreza na dohodak od nesamostalne djelatnosti vrši poslodavac ili obveznik poreza.
- (4) Akontacija poreza na dohodak od nesamostalne djelatnosti, koji se ostvaruje kod poslodavca kojem je zaposlenik dostavio svoju poreznu karticu, obračunava se mjesečno od porezne osnovice koju čine svi oporezivi prihodi od nesamostalne djelatnosti koje je zaposlenik ostvario kod tog poslodavca u tom mjesecu, umanjeni za plaćene rashode iz članka 12 ovog zakona i za iznos mjesečnih osobnih odbitaka iz članka 25 stavaka 1, 2 i 3 ovog zakona, primjenom stope propisane člankom 10 ovog zakona.
- (5) Akontacija poreza na dohodak od nesamostalne djelatnosti, koji se ostvaruje kod poslodavca kojem zaposlenik nije dostavio svoju poreznu karticu, obračunava se mjesečno od porezne osnovice koju čine svi oporezivi prihodi od nesamostalne djelatnosti koje je zaposlenik ostvario kod tog poslodavca u tom mjesecu, umanjeni za plaćene rashode propisane člankom 12 ovog zakona primjenom stope od 10%.
- (6) Strane organizacije koje ne uživaju diplomatski imunitet u Distriktu i zaposlenici u tim organizacijama koje imaju sjedište, odnosno prebivalište u Distriktu, dužni su pri isplati dohotka od nesamostalne djelatnosti zaposlenim građanima ili stranim državljanima obračunati porez po odbitku sukladno stavcima od 2 do 5 ovog članka i uplatiti ga u zakonom propisanom roku.
- (7) Porezni obveznik koji je zaposlen u diplomatskom ili konzularnom predstavništvu druge države, u međunarodnoj organizaciji, predstavništvu ili organizaciji koja na području Distrikta ima diplomatski imunitet, kada je obveznik poreza i sukladno ovom zakonu, dužan je sam obračunati akontaciju poreza od nesamostalne djelatnosti sukladno odredbama stavaka od 2 do 5 ovog članka i uplatiti je na račun, u zakonom propisanom roku.
- (8) Porezni obveznik, koji dohodak od nesamostalne djelatnosti ostvaruje neposredno iz inozemstva, dužan je na taj dohodak sâm obračunati akontaciju poreza od

nesamostalne djelatnosti na način propisan stavcima od 2 do 5 ovog članka i uplatiti je u roku od pet dana od dana kada je primio dohodak.

Članak 29 (Porezna kartica)

(1) Iznose mjesečnih akontacija poreza na dohodak od obavljanja nesamostalne djelatnosti za zaposlenika obračunava, obustavlja i uplaćuje poslodavac, odnosno isplatiatelj plaća i drugih oporezivih naknada za rad.

(2) Pravo na umanjenje osnovice za obračun mjesečne akontacije poreza na dohodak, sukladno članku 25 ovog zakona, zaposlenik stječe na temelju svoje porezne kartice, koju je poslodavcu, odnosno isplatiatelju naknade za rad dostavio pri zasnivanju radnog odnosa.

(3) Poreznu karticu s utvrđenim faktorom osobnog odbitka besplatno izdaje Porezna uprava, na zahtjev zaposlenika.

(4) Poslodavac je dužan poreznu karticu čuvati sve dok se ta osoba nalazi kod njega u radnom odnosu.

(5) Poslodavac je dužan voditi evidencije o isplaćenim plaćama i drugim oporezivim naknadama na temelju radnog odnosa za svakog zaposlenika posebno, s podacima o obračunanim i uplaćenim doprinosima iz plaće i poreza na plaću.

(6) Podatke iz stavka 5 ovog članka poslodavac je dužan dostavljati Poreznoj upravi, do 15. u mjesecu za protekli mjesec.

(7) Podatke o isplaćenim plaćama i obustavljenim i uplaćenim iznosima poreza i doprinosa iz plaće, bilo da su utvrđeni na temelju porezne kartice ili bez porezne kartice, poslodavac je dužan dostaviti Poreznoj upravi do konca siječnja tekuće godine za proteklu godinu.

(8) Poslodavac je dužan po isteku poreznog razdoblja svom zaposleniku izdati potvrdu o ukupno isplaćenim plaćama i drugim osobnim primanjima, kao i podacima o izvršenim poreznim odbitcima u prethodnom poreznom razdoblju.

Članak 30 (Utvrđivanje akontacije poreza na dohodak od samostalne djelatnosti)

(1) Akontacija poreza na dohodak od samostalne djelatnosti iz članka 14 stavka 1 točki a), b) i c) ovog zakona utvrđuje se u visini godišnjeg iznosa, na osnovi dohotka od djelatnosti koji je utvrđen za posljednje porezno razdoblje, a plaća se mjesečno u visini

od 1/12 godišnjeg iznosa akontacije.

(2) Porezni obveznik, koji prvi put počinje s obavljanjem registrirane samostalne djelatnosti, nije dužan podnijeti prijavu za plaćanje akontacije poreza na dohodak za prvu godinu poslovanja.

(3) Porezni obveznik može izmijeniti visinu mjesečne akontacije iz stavka 1 ovog članka uz prilaganje validne dokumentacije kojom dokazuje razloge smanjenja, odnosno povećanja prijavljenog iznosa mjesečne akontacije poreza na dohodak.

(4) Akontacija poreza na dohodak plaća se mjesečno i to do 10. u mjesecu za protekli mjesec.

(5) Porezna uprava može na temelju obavljenog očevida ili nadzora, kao i podataka iz obrađenih godišnjih poreznih prijava ili drugih podataka o poslovanju obveznika poreza s kojima raspolaže utvrditi novi iznos mjesečne akontacije sukladno Zakonu o Poreznoj upravi.

Članak 31

(Obračun poreza po odbitku na dohodak od samostalne djelatnosti)

(1) Porez na dohodak od samostalne djelatnosti, koji nerezident ostvari povremenim obavljanjem samostalne djelatnosti, uključujući i djelatnosti vezane za novinarstvo, radio, televiziju, te organizaciju zabavnih priredbi, plaća se po odbitku od ukupne naknade po stopi od 10% bez prava na priznavanje osobnog odbitka iz članka 25 ovog zakona.

(2) Obračunani i plaćeni porez na način iz stavka 1 ovog članka smatra se konačnom poreznom obvezom i ostvareni prihodi se ne iskazuju u godišnjoj poreznoj prijavi.

(3) Akontaciju poreza na dohodak po osnovi drugih samostalnih djelatnosti iz članka 14 stavka (5) točki b) i c) ovog zakona obračunavaju, obustavljaju i uplaćuju isplatitelji dohotka po stopi od 10% prilikom svake isplate.

(4) Kod utvrđivanja akontacije poreza na način iz stavka 3 ovog članka, ne uzima se u obzir osobni odbitak iz članka 25 ovog zakona.

(5) Akontaciju poreza na dohodak po osnovi drugih samostalnih djelatnosti iz članka 14 stavka 5 točke a) ovog zakona obračunavaju, obustavljaju i uplaćuju isplatitelji dohotka na način i u rokovima propisanim člankom 28 ovog zakona.

Članak 32

(Paušalno plaćanje poreza na dohodak od samostalne djelatnosti)

(1) Porezni obveznik koji obavlja samostalnu djelatnost iz članka 13 stavka 1 ovog zakona, a koji nije obveznik poreza na dodanu vrijednost, porez na dohodak može utvrđivati i plaćati u paušalnom iznosu.

(2) Porezna uprava može poreznom obvezniku ukinuti paušalno plaćanje poreza na dohodak i, sukladno članku 30 ovog zakona, utvrditi i naložiti plaćanje akontacije poreza na dohodak ukoliko, u tijeku godine, u postupku nadzora ili na temelju prikupljenih podataka o njegovim ostvarenim prihodima, utvrdi da je ostvario dohodak iznad iznosa koji primjenom propisane stope poreza na dohodak premašuje utvrđeni paušalni iznos poreza ili da je ostvario prihode koji podliježu obvezi plaćanja poreza na dodanu vrijednost.

(3) U slučaju iz stavka 2 ovog članka porezni obveznik dužan je preći na utvrđivanje dohotka od samostalne djelatnosti sukladno članku 20 ovog zakona.

(4) Kriteriji, prema kojima se određuju samostalne djelatnosti za koje se porez na dohodak može plaćati u paušalnom iznosu, kao i mjesečni iznosi paušala poreza na dohodak, utvrđuju se podzakonskim aktom koji donosi ravnatelj.

Članak 33

(Utvrđivanje akontacije poreza na dohodak od imovine)

(1) Akontacija poreza na dohodak od imovine koji se ostvaruje naplatom najamnine i zakupnine plaća se mjesečno u visini 1/12 od godišnjeg iznosa utvrđenog za prethodno porezno razdoblje na temelju prijave poreznog obveznika.

(2) Kod utvrđivanja akontacije iz stavka 1 ovog članka ne uzima se u obzir osobni odbitak poreznog obveznika.

(3) Akontaciju poreza na dohodak plaća porezni obveznik sukladno članku 30 ovog zakona.

(4) Porez na dohodak od imovine koji se sukladno članku 21 ovog zakona ostvaruje iznajmljivanjem kuća, stanova, soba i kreveta putnicima i turistima, obračunava se i plaća pri svakoj naplati najamnine.

(5) Porez iz stavka 4 ovog članka se obračunava po stopi od 10% na poreznu osnovicu koju čini naplaćeni iznos najamnine umanjen za rashode iz članka 21 stavka 9 točke b) ovog zakona, bez prava na osobni odbitak.

(6) Obustavljeni i uplaćeni porez iz stavka 4 ovog članka smatra se konačnom plaćenom poreznom obvezom i ovaj dohodak na koji je plaćen porez po odbitku ne unosi se u godišnju poreznu prijavu.

(7)) Porez na dohodak od otuđenja nekretnina plaćaju porezni obveznici na svaki takav pojedinačno ostvareni dohodak u roku iz članka 28 stavka 2 ovog zakona, a koji se

utvrđuje od porezne osnovice sukladno članku 21 ovog zakona, primjenom stope od 10%.

Članak 34 (Utvrđivanje akontacije na porez od imovinskih prava)

(1) Porez na dohodak od ustupanja imovinskih prava obračunava, obustavlja i uplaćuje isplatitelj dohotka kao porez po odbitku istodobno sa isplatom dohotka, i to primjenom stope od 10% na iznos isplaćene naknade umanjen za rashode iz članka 22 stavka 5 ovog zakona, bez prava iz članka 25 ovog zakona.

(2) Porez na dohodak od otuđenja imovinskih prava plaćaju porezni obveznici na svaki takav pojedinačno ostvareni dohodak u roku iz članka 28 stavka 2 ovog zakona, a koji se utvrđuje od porezne osnovice sukladno članku 22 ovog zakona, primjenom stope od 10%.

(3) Plaćeni porez smatra se konačnom poreznom obvezom i ovaj dohodak porezni obveznik ne unosi u godišnju poreznu prijavu.

Članak 35 (Obračun poreza na dohodak od ulaganja kapitala)

(1) Porez na dohodak od kamata iz članka 23 stavka 1 ovog zakona plaća se po odbitku primjenom stope od 10%, bez prava na umanjeње osnovice sukladno članku 25 ovog zakona.

(2) Obračunati i obustavljeni porez na dohodak sukladno stavku 1 ovog članka smatra se konačnom poreznom obvezom i porezni obveznik ovaj dohodak ne unosi u godišnju poreznu prijavu.

Članak 36 (Obračun poreza na dohodak od nagradnih igara)

(1) Porez na dohodak, iz članka 24 stavka 1 ovog zakona, plaća se po odbitku primjenom stope od 10%, bez prava na umanjeње osnovice, sukladno članku 25 ovog zakona.

(2) Porez na dohodak sukladno stavku 1 ovog članka koji je utvrđen, obustavljen i uplaćen smatra se konačnom poreznom obvezom i porezni obveznik ovaj dohodak ne unosi u godišnju poreznu prijavu.

(3) Obračun i obustavu poreza na dobitke od nagradnih igara vrši organizator nagradnih igara pri svakoj isplati dobitka fizičkoj osobi koja je ostvarila dobitak, a obustavljeni

porez dužan je uplatiti organizator nagradnih igara do posljednjeg dana u mjesecu u kojem je porez obustavljen.

Članak 37 (Utvrđivanje godišnjeg poreza na dohodak)

(1) Porez na dohodak, za koji je propisana obveza podnošenja godišnje porezne prijave, porezni obveznik obračunava po isteku poreznog razdoblja.

(2) Porez na dohodak obračunava se po stopi iz članka 10 ovog zakona, na poreznu osnovicu utvrđenu sukladno članku 8 ovog zakona.

(3) Poreznom obvezniku koji u poreznoj godini zaposli nove radnike na neodređeno vrijeme, umanjuje se porezna osnovica na uvećani broj radnika u visini isplaćenih bruto plaća novozaposlenih radnika.

(4) Porezni obveznik nema pravo na umanjenje porezne osnovice iz stavka 3 ovog članka ukoliko porezni obveznik ili novozaposleni radnici koriste poticaje za zapošljavanje po nekoj drugoj osnovi.

(5) Rezidentu koji dohodak ostvari u inozemstvu, odnosno u entitetima, porez na dohodak utvrđuje se sukladno ovom zakonu uz priznavanje plaćenog poreza po odbitku i akontacije poreza na dohodak plaćenih u inozemstvu, odnosno u entitetima.

(6) Kod utvrđivanja poreza na dohodak u jednom poreznom razdoblju, a u cilju izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, prednost u odnosu na ovaj zakon imaju odredbe ratificiranih međunarodnih ugovora, sporazuma i konvencija o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

(7) Porezni obveznik dužan je u roku propisanom za podnošenje porezne prijave u potpunosti izmiriti obveze na osnovi poreza na dohodak za prethodno porezno razdoblje, sukladno Zakonu o Poreznoj upravi.

(8) Ukoliko je porezni obveznik u tijeku jednog poreznog razdoblja na ime akontacije poreza na dohodak uplatio iznos koji je veći od iznosa godišnjeg poreza iskazanog u poreznoj prijavi, više uplaćeni iznos Porezna uprava usmjerava za plaćanje dospjelih poreza po drugim osnovama.

(9) Ukoliko iznos preplate prelazi iznos dugovanja na temelju dospjelih plaćanja poreznih obveza, porezni obveznik se može izjasniti želi li preplaćenim iznosom izmiriti buduće obveze ili želi da se izvrši povrat preplaćenog iznosa.

(10) Povrat preplaćenog iznosa vrši se sukladno Zakonu o Poreznoj upravi.

Članak 38 (Porezna prijava)

(1) Porezni obveznik dužan je Poreznoj upravi nakon isteka poreznog razdoblja, odnosno do konca veljače tekuće godine za proteklu godinu, podnijeti godišnju poreznu prijavu.

(2) Oblik i sadržaj porezne prijave iz stavka 1 ovog članka utvrđuje ravnatelj.

(3) Godišnju poreznu prijavu porezni obveznik dužan je podnijeti ako je u poreznom razdoblju ostvario:

- a) oporezive dohotke iz više izvora sukladno članku 5 ovog zakona, odnosno koji je ostvario dohodak na osnovi nesamostalne djelatnosti istodobno iz dva ili više izvora;
- b) dohodak izravno iz inozemstva, bez posredovanja rezidentnog poslodavca;
- c) dohodak za koji je, sukladno ovom zakonu, propisana obveza podnošenja godišnje porezne prijave ili kada Porezna uprava zatraži od poreznog obveznika da naknadno plati porez na temelju nesamostalne djelatnosti.

(4) Zaposlenik, koji je u poreznom razdoblju ostvario dohodak od nesamostalne djelatnosti samo kod jednog poslodavca i koji u istom poreznom razdoblju nije ostvario dohotke iz drugih izvora, nije dužan podnijeti godišnju poreznu prijavu.

(5) Godišnju poreznu prijavu nisu dužni podnijeti porezni obveznici koji su u poreznom razdoblju ostvarili samo one dohotke za koje je obračunat, obustavljen i uplaćen porez po odbitku, za koji je ovim zakonom utvrđeno da se taj porez smatra konačnom poreznom obvezom sukladno članku 31 stavku 2, članku 32, članku 33 stavku 6, članku 34 stavku 3, članku 35 stavku 2 i članku 36 stavku 2 ovog zakona.

(6) Ako porezni obveznik u poreznoj prijavi iskaže netočne ili nepotpune podatke, porez na dohodak utvrđuje Porezna uprava.

(7) Porezna uprava, sukladno Zakonu o Poreznoj upravi, ima ovlast da procijeni dohodak poreznog obveznika i utvrdi njegovu poreznu obvezu, odnosno podnese poreznu prijavu u ime poreznog obveznika u slučaju kada utvrdi da je porezni obveznik obavljao djelatnost u poreznom razdoblju.

DIO PETI – DOSTAVLJANJE IZVJEŠĆA I DRUGE OBVEZE

Članak 39 (Rokovi)

Porezni obveznici su dužni Poreznoj upravi prijaviti početak obavljanja djelatnosti davanja u zakup i iznajmljivanja, kao i ostvarivanja dohotka, u roku od osam dana od dana početka obavljanja djelatnosti, odnosno od dana ostvarivanja dohotka ukoliko počinju:

- a) obavljati djelatnost iz članka 14 ovog zakona;
- b) ostvarivati dohodak neposredno iz inozemstva;
- c) davati u zakup i iznajmljivati pokretnu i nepokretnu imovinu, izuzev onih koji iznajmljuju kuće, stanove, sobe i krevete putnicima i turistima.

Članak 40 (Izvješćivanje)

Nadležna tijela koja su ovlaštena za izdavanje odobrenja za obavljanje samostalne djelatnosti i slobodnih zanimanja, kao i rješenja o privremenoj obustavi, zabrani ili prestanku obavljanja djelatnosti i slobodnih zanimanja, dužna su o tome obavijestiti Poreznu upravu dostavom jednog primjerka odobrenja, odnosno rješenja.

Članak 41 (Ostale obveze pravnih i fizičkih osoba)

(1) Fizičke i pravne osobe dužne su na zahtjev Porezne uprave dostaviti podatke o isporučenoj robi, o uslugama koje su obavili obveznici poreza na dohodak, kao i podatke o isplaćenim plaćama i drugim prihodima na temelju nesamostalne djelatnosti, s ciljem utvrđivanja ili kontrole prijavljenog dohotka za određeno porezno razdoblje.

(2) Banke i druge financijske organizacije koje su ovlaštene za obavljanje platnog prometa dužne su, na zahtjev Porezne uprave, dostaviti podatke o prometu putem računa obveznika poreza na dohodak.

(3) Fizičke i pravne osobe i organizacije iz stavaka 1 i 2 ovog članka dužne su Poreznoj upravi omogućiti uvid u poslovne knjige i evidencije s ciljem utvrđivanja i prikupljanja podataka potrebnih za utvrđivanje poreza na dohodak.

Članak 42 (Isplata prihoda)

Isplate prihoda koji se smatraju dohotkom vrše se na račun obveznika poreza otvoren kod ovlaštene organizacije za platni promet, a iznimno i u gotovom novcu što se uređuje Pravilnikom.

Članak 43 (Postupanje s poslovnim knjigama i evidencijama)

(1) Podatci za utvrđivanje dohotka i podatci o izvršenim uplatama javnih prihoda uzimaju se iz poslovnih knjiga i evidencija koje su dužni voditi obveznici poreza na dohodak.

(2) Sve poslovne promjene unose se svakodnevno u poslovne knjige, a knjigovodstveno stanje u svakom trenutku mora odgovarati stvarnom stanju.

(3) Obveznici poreza na dohodak koji su, sukladno ovom zakonu, dužni voditi poslovne knjige, prije uporabe su dužni te poslovne knjige ovjeriti svojim pečatom.

(4) Obveznici poreza na dohodak dužni su poslovne knjige i druge propisane evidencije držati na jednom od sljedećih mjesta:

- a) u svojim poslovnim prostorijama;
- b) kod ovlaštenog knjigovodstvenog servisa;
- c) u stambenim prostorijama i mjestima gdje obavljaju djelatnost ukoliko nemaju poslovnu prostoriju.

(5) Poslovne knjige moraju biti u svakom trenutku dostupne radnicima Porezne uprave koji su ovlašteni za vršenje inspekcijskog nadzora.

Članak 44 (Suradnja)

Na zahtjev suda i državnih tijela, Porezna uprava dužna je dostaviti podatke o dohotku i osnovici poreza koju je prijavio porezni obveznik u svojoj godišnjoj prijavi, odnosno koju je ona utvrdila, izuzev podataka koji se, sukladno Zakonu o Poreznoj upravi, smatraju poreznom tajnom.

DIO ŠESTI – PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 45 (Podzakonski akti)

(1) Ravnatelj je dužan, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donijeti Pravilnik.

(2) Pravilnik iz stavka 1 ovog članka objavljuje se u Službenom glasniku Brčko distrikta BiH.

Članak 46 (Kaznene odredbe)

Fizičke i pravne osobe, koje postupe suprotno odredbama ovog zakona i time učine prekršaj, kažnjavaju se sukladno Zakonu o Poreznoj upravi.

Članak 47 (Prijelazna odredba)

(1) Porezne obveze, koje su nastale do dana stupanja na snagu ovog zakona, izvršavaju se sukladno propisima koji su bili na snazi u trenutku nastanka porezne obveze.

(2) Porezni obveznici, koji obavljaju samostalnu djelatnost iz članka 5 točki b) i c) ovog zakona i koji porez na dohodak plaćaju akontativno, akontacije u 2011. godini plaćaju na temelju utvrđene porezne obveze za 2010. podijeljenu s 12 mjeseci.

Članak 48
(Supsidijarna primjena)

Na kontrolu, naplatu, zatezne kamate, povrat poreza, žalbeni postupak i zastaru naplate poreza supsidijarno se primjenjuje Zakon o Poreznoj upravi.

Članak 49
(Stavljanje izvan snage)

Danom početka primjene ovog zakona stavlja se izvan snage Zakon o porezu na dohodak, odredbe koje se odnose na porez na dohodak (Službeni glasnik Brčko distrikta BiH, brojevi: 12/03 i 13/03).

Članak 50
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u Službenom glasniku Brčko distrikta BiH, a primjenjivat će se od 1. 1. 2011. godine.

Broj: 01-02-322/10.
Brčko, 15. prosinca 2010. godine

PREDSJEDNIK
SKUPŠTINE BRČKO DISTRIKTA BiH

Mirsad Đapo, dipl. pravnik, v.r.